

Siz de Kandırıldınız Veya Kandınız mı

– Gülalkan · 23 Şubat 2018

Eşim sevinçle geldi eve yüzünde güller açıyor gözlerinden neşeler saçılıyordu. Hanım, hanım, bırak o işi dinle beni dedi. Sabırsızlığı her halinden belliydi:

-Taa orta okuldan arkadaşım Faruk ile karşılaştım, oturduk belediye açık parkında, konuştuk o zamandan bu zamana yaşadıklarımızdan. Sonra yaptığı akıllıca bir olayı anlattı, ülkenin ünlü bir oto lastik firmasının hisse senetlerinden aldığını ve her sene %40 kar payı kazandığından bahsetti. Bu yüzden bütçesi çok rahatmış. Biz de bu gibi iyi kar verecek hisse senetlerinden alsak daha rahat yaşasak...

Garantisi yok dedim ve kabul etmedim teklifini, ama ısrar etti, yok mu benim hatırım dedi.

Kirada oturuyorduk, yakında ev kredimiz çıkacaktı o yüzden peşinat diye düşündüğümüz birikimlerimiz vardı vadeli hesabımızda... Ret edişimle küskün bir surata dönüştü eşim. Evde bir anda değişen iklimi düzeltmek yine bana düştü ve "peki" dedim...

Bir hafta geçmemişti ki, elinde ıslık ıslık renkli baskılı bir broşür getirdi, Etibank'ın garantörlüğünde Murgul'da bakır madeni çıkarma faaliyetleri yapan Ba..ş isimli bir firma sermayesini geliştirme amacıyla hisse senetlerini halka arz etmekteymiş. Etibank garantörlüğünde oluşu güven veriyor ve yüksek yüzdeli kar vaadi cazibe yapıyordu...

Üremenden feragat edip bozdum vadeli hesabı ve ilk iki apeli şirket hesabına yatırdık... Şimdiki gibi araştırma kaynakları yoktu ama sebebini izah edemediğim bir şüphe ile son iki apeli günü geldiği halde yatırmak istemedim. İcrai işlem yapacaklarını beyan ettiklerinden on sekiz ay vade ile yardım sandığından borç alarak taahhütümüz olan apelleri de ödedik...

Her sene zararları gösteren faaliyet raporları ve bilançolarla yıllar geçti, yıllar geçti... Tam otuz beş sene tek kuruş temettü vermediler. Son gelen zarf içinde el yazısı ile yazılmış bir not: Teksir makinemiz bile gitti, PTT pul paramız bile yok, özür dileriz...

Yeni aldığımız dolabımızdan buz gibi bir bardak su içtik.

Etibankın garantörlüğü yalan bir ifadeymiş...

Kandım, kandırıldım, eşime mi, firmaya mı, yalancı reklam broşürüne mi?

Aynı tarihlerde, Ankara'da Mogan gölü kenarında yeni yepyeni bir şehrin oluşması için yine halka arz edilen hisse senetlerinden aldık, ödemelerimizi aksatmadık, görüntüler, faaliyetler muntazam olarak tarafımıza bildiriliyordu. Güven duymuştuk. İlerleyen senelerde gerçekten büyük bir şehir oluştu.

Bugün BMM lojmanlarının olduğu Oran şehri... Zaman içinde kurucular şirketi aynı soy isimli kişilerle "aile şirketi" haline getirmişler. Binlerce dönüm arazi var şirketin bünyesinde, şehirde çarşı, dükkanlar ve sosyal tesisler ama her nedense gelirler ve giderler eşit, hissedarlara herhangi bir kar payı ödemesi yok...

Ve böylece geçti aynı otuzbeş sene...

Şirket faaliyette, hisselerimizin inkarı yok, ama teselli de olsa bir kaç kuruş ödeme de yok...

Neye kandım? Nasıl inandım? Dörtüüz küsur milletvekiline yapılan villa tipi lojman arsalarında payımız

olduğu övüncüden başka neyiz var?

Şimdi bir denklem:

Kanmak, kandırılmak=övünç...

Bence kara mizah...

Sizler de hiç kandınız veya kandırıldınız mı?

Kanmak ve kandırılmak olarak ifade ettiğimiz gençlikte yaptığımız bu hatalara bedel ödenerek edinilmiş tecrübeler diyebilir miyiz? En doğru cevap: EVET...

Bugün, keşke dediğimiz...

Ne kadar safmışım dediğimiz,

O yaşamışlıklar bir ders verebilmişse bize yine de "kazançlıyız" diyebilir miyiz?

Diyebiliriz, züğürt tesellisi olsa bile...

Zararsız günler dileklerimle,

Selam ve sevgiler,

Yurdağül Alkan.